

Referències del Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació

3-9 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | NOMBRES 27-29

«Imita la imparcialitat de Jehovà»

(Nombres 27:1-4) I es van atansar les filles de Selofhad, fill d'Héfer, fill de Galaad, fill de Maquir, fill de Manassès, de les famílies de Manassès, fill de Josep; i aquests eren els noms de les seves filles: Mahlà, Noà, i Hoglà, i Milcà i Tirsà. ² I es van presentar davant de Moisès, i davant del sacerdot Eleazar, i davant dels prínceps i de tota la congregació, a l'entrada de la tenda de la reunió, dient: ³ El nostre pare morí en el desert, i no fou de la companyia dels qui es van aplegar contra Jahveh en la companyia de Corè, sinó que morí en el seu propi pecat, i no va tenir fills. ⁴ ¿Per què ha de ser exclòs el nom del nostre pare d'enmig de la seva família per no haver tingut cap fill? Dóna'ns una propietat entre els germans del nostre pare.

w13 15/6 p. 10 § 14

Apreciem al màxim les qualitats de Jehovà

¹⁴ Les cinc germanes van anar a veure Moisès i li van preguntar: «Per què el nom del nostre pare ha de desaparèixer ara d'enmig de la seva família, per no haver tingut cap fill?». I van suplicar: «Dóna'ns una propietat enmig dels germans del nostre pare». Com va reaccionar Moisès? En comptes de dir que la norma no admetia excepcions, «Moisès presentà la seva causa davant Jahvè» (Nom. 27:2-5). Què li va respondre Jehovà? «Les filles de Salfahad tenen raó. Els donaràs,

doncs, una propietat en herència enmig dels germans del seu pare.» Però Jehovà va anar encara més enllà. De l'excepció en va fer una norma, i va ordenar a Moisès: «Quan un home morirà sense tenir cap fill, fareu passar la seva herència a la seva filla» (Nom. 27:6-8; Jos. 17:1-6). Des d'aleshores, s'hauria de protegir totes les dones israelites que es trobessin en la mateixa situació.

(Nombres 27:5-7) I Moisès va portar la causa d'elles davant Jahveh. ⁶ I Jahveh va respondre a Moisès, dient: ⁷ Les filles de Selofhad tenen raó en el que diuen. Els has de donar en herència una part de la possessió dels germans del seu pare, i els transferiràs a elles l'herència del seu pare.

w13 15/6 p. 11 § 15

Apreciem al màxim les qualitats de Jehovà

¹⁵ Quina decisió tan imparcial i bondadosa! Jehovà va tractar aquestes dones, que estaven en una situació vulnerable, amb la mateixa dignitat que tractava els israelites que tenien circumstàncies més favorables (Sl. 68:6 [68:5 en NM]). Aquest és un dels molts relats bíblics que mostren aquesta commovedora veritat: Jehovà tracta tots els seus servents amb imparcialitat (1 Sam. 16:1-13; Ac. 10:30-35, 44-48).

(Nombres 27:8-11) I parlaràs als fills d'Israel, dient: Si un home mor sense tenir cap fill, llavors traspassareu la seva herència a la seva filla; ⁹ i si no té cap filla, llavors donareu la seva herència als germans d'ell; ¹⁰ i si no té germans, donareu la seva herència als germans del seu pare; ¹¹ i si el seu pare no té germans,

llavors donareu la seva herència al parent més proper de la seva pròpia família, i ell la posseirà; i serà un estatut de dret per als fills d'Israel, tal com Jahveh va manar a Moisès.

w13 15/6 p. 11 § 16

Apreciem al màxim les qualitats de Jehovà

¹⁶ Com podem imitar la imparcialitat de Jehovà? Recorda que la imparcialitat es compon de dos factors. Només si *som* imparcials *tractarem* els altres amb imparcialitat. És clar, a tots ens agrada pensar que tenim la ment oberta i que som imparcials. Però segurament estaràs d'acord que no sempre és fàcil avaluar els nostres sentiments de manera objectiva. Per tant, què podem fer per saber si se'ns coneix com una persona imparcial? Doncs bé, Jesús, per saber què deia la gent d'ell, va preguntar als seus amics de confiança: «Qui diuen la gent que és el Fill de l'home?» (Mt. 16:13, 14). Per què no fas el mateix? Pots preguntar a un amic, que saps que serà sincer, si tens la reputació de ser imparcial. Si et diu que sembla que en detalls petits mostres parcialitat pel que fa a la raça, l'estatus social o econòmic, què hauries de fer? Ora de tot cor a Jehovà, parla-li sobre els teus sentiments i suplica-li que t'ajudi a ajustar la teva actitud perquè puguis reflectir millor la seva imparcialitat (Mt. 7:7; Col. 3:10, 11).

Perles espirituals

(Nombres 28:7) I la seva libació serà un quart d'in per a cada moltó: en el santuari vessaràs la libació de vi fort per a Jahveh.

(Nombres 28:14) I les seves libacions seran mig in de vi per a cada vedell, i un terç d'in pel moltó, i un quart d'in per

a cada anyell; aquest serà l'holocaust de cada mes, per tots els mesos de l'any.

it-2 p. 525 § 9

Ofrenes

Libacions. Els israelites acompanyaven la majoria d'ofrenes amb les libacions —també anomenades ofrenes líquides— sobretot quan ja estaven instal·lats a la Terra Promesa (Nm 15:2, 5, 8-10). Aquesta ofrena líquida consistia en vi, o «beguda fermentada», que es vessava damunt l'altar (Nm 28:7, 14, *MM*; compara-ho amb Ex 30:9; Nm 15:10). L'apòstol Pau va escriure als cristians de Filipis: «Encara que sóc com una ofrena que està sent vessada sobre el vostre sacrifici i servei sagrat, que estan impulsats per la vostra fe, estic content». En aquest verset, Pau va fer servir l'ofrena líquida com a figura retòrica per expressar el seu desig d'entregar-se pels seus germans (Flp 2:17). Poc abans de la seva mort, va escriure a Timoteu: «Jo sóc com una ofrena que està sent vessada, i el meu alliberament és ben a prop» (2Tm 4:6).

Lectura de la Bíblia

(Nombres 28:11-31) I al començament dels vostres mesos oferireu en holocaust a Jahveh dos vedells de la vacada, i un moltó, i set anyells d'un any, perfectes; ¹² i tres desenes parts de flor de farina pastada amb oli com a present amb cada vedell, i dues desenes de flor de farina pastada amb oli com a present amb el moltó, ¹³ i una desena part de flor de farina pastada amb oli com a present per cada anyell: és un holocaust d'olor suau, una ofrena de foc per a Jahveh. ¹⁴ I les seves libacions seran mig in de vi per a cada vedell, i un terç d'in pel moltó, i un quart d'in per a cada anyell; aquest serà l'holocaust de cada mes, per tots

els mesos de l'any. ¹⁵ I hom oferirà un boc de les cabres com a sacrifici pel pecat per a Jahveh, a més de l'holocaust continu, i la seva libació. ¹⁶ I el primer mes, el catorzè dia del mes, serà la Pasqua de Jahveh. ¹⁷ I el dia quinze d'aquest mes, serà la festa: durant set dies es menjaran àzims. ¹⁸ El dia primer hi haurà una convocació santa: no fareu cap obra servil. ¹⁹ I oferireu com a ofrena de foc, en holocaust a Jahveh, dos vedells de la vacada, i un moltó, i set anyells d'un any, perfectes; ²⁰ i el seu present serà de flor de farina pastada amb oli: oferireu tres desenes parts per cada vedell, i dues desenes parts per cada moltó, ²¹ i oferiràs una desena part amb cadascun dels set anyells. ²² I un boc com a sacrifici pel pecat, per fer expiació per vosaltres. ²³ Això oferireu, a més de l'holocaust del matí, que és l'holocaust continu. ²⁴ Així ho fareu cada dia, durant els set dies, és una ofrena de foc, d'olor suau a Jahveh; cal oferir-ho a més de l'holocaust continu i la seva libació. ²⁵ I el setè dia tindreu una convocació santa: no fareu cap obra servil. ²⁶ I el dia de les primícies, quan oferireu a Jahveh el present nou, en la vostra festa de les Setmanes, tindreu una convocació santa: no fareu cap obra servil. ²⁷ I oferireu un holocaust d'olor suau a Jahveh, dos vedells de la vacada, un moltó, set anyells d'un any; ²⁸ i el seu present de flor de farina pastada amb oli: tres desenes parts per cada vedell, dues desenes parts pel moltó, ²⁹ una desena part per cadascun dels set anyells. ³⁰ També un boc de les cabres per fer expiació per vosaltres. ³¹ Ho oferireu a més de l'holocaust continu i del

seu present, perfectes, i les seves libacions

TALLER DE PREDICACIÓ

Vídeo de la visita inicial

(Gènesi 1:28) I Déu els beneí, i Déu els digué: Sigueu fructífers i multipliqueu-vos, i ompliu la terra i sotmeteu-la; i domineu sobre els peixos del mar i sobre els ocells dels cels, i sobre totes les bèsties que es mouen sobre la terra.

10-16 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | NOMBRES 30, 31

«Paga els teus vots»

(Nombres 30:2) Quan un home fa un vot a Jahveh, o fa jurament per lligar la seva ànima amb una obligació, no trencarà la seva paraula: farà d'acord amb tot el que ha sortit de la seva boca.

it-2 p. 1213 § 1

Vot

Voluntari, però de compliment obligatori.

Els vots eren totalment voluntaris. Ara bé, quan un home feia un vot estava obligat a complir-lo per la Llei. És per això que, per a un israelita, fer un vot era sinònim de «lligar la seva ànima», i significava que la seva vida depenia del compliment de la seva paraula (Nm 30:2; consulta també Rm 1: 31, 32). Com que la vida està en joc, és lògic que la Bíblia ens digui que hem d'anar amb molta cura abans de fer un vot, i analitzar detingudament les obligacions implicades. La Llei deia: «Quan facis un vot a Jahveh, [...] l'exigirà certament de tu, i hi hauria pecat en tu. Però si t'abstens de fer vot, no hi haurà pecat en tu» (Dt 23:21, 22).

(Nombres 30:3, 4) I quan una dona fa un vot a Jahveh, i s'ha lligat amb una obligació en la casa del seu pare, en la seva joventut, ⁴ i el seu pare ha escoltat el seu vot i la seva obligació amb què ha lligat la seva ànima, i el seu pare no diu res: llavors tots els seus vots seran fermes, i serà ferma qualsevol obligació amb què haurà lligat la seva ànima.

it-2 p. 1212

Vot

Promesa solemne a Déu de realitzar un acte, fer una ofrena o regal, prestar un servei, assumir una condició o abstenir-se de certes coses que no estan prohibides per si mateixes. Un vot era una expressió voluntària que es feia per decisió pròpia. Com que era una promesa solemne, un vot tenia la força d'un jurament. De fet, a la Bíblia de vegades aquestes dues expressions apareixen juntes (Nm 30:2; Mt 5:33). Un vot és la declaració d'un compromís, mentre que un jurament implica recórrer a una autoritat superior per tal de donar validesa o expressar compromís amb la declaració que s'ha fet. Sovint, els juraments servien com a garantia del compliment d'un pacte (Gn 26:28; 31:44, 53).

(Nombres 30:6-9) I si ella tingués marit quan va fer els vots, o pronuncià res temeràriament amb els seus llavis, amb què ella lligà la seva pròpia l'ànima, ⁷ i el seu marit ho escoltà, i no li digué res el dia que ho escoltà, els vots d'ella seran fermes, i seran fermes les obligacions d'ella amb què ella mateixa ha lligat la seva ànima. ⁸ Però si el seu marit la desaprova, el dia que l'escolta, tots els seus vots i allò que temeràriament

ha sortit dels seus llavis, amb què ella ha lligat la seva ànima, no seran fermes, i Jahveh la perdonarà. ⁹ I el vot d'una dona viuda o repudiada, tot allò amb què ha lligat la seva ànima, serà ferm.

w04 1/8 p. 27 § 3

Punts destacats del llibre de Nombres

30:6-8. Pot un cristià desfer els vots de la seva esposa? Pel que fa als vots, avui dia Jehovà tracta amb els seus servents individualment. Per exemple, la dedicació a Jehovà és un vot personal (Gàlates 6:5). Un marit no té autoritat per desfer o cancel·lar aquest vot. Ara bé, una esposa hauria d'evitar fer vots que entrin en conflicte amb la Paraula de Déu o amb els deures que té respecte al seu marit.

Perles espirituals

(Nombres 30:10-12) I si ella va fer vot a casa del seu marit o va lligar la seva ànima amb obligació de jurament, ¹¹ i el seu marit ho escoltà i no li digué res, ni la desaprova, llavors tots els seus vots seran fermes, i ferma tota obligació amb què haurà lligat la seva ànima. ¹² Però si el seu marit els anul·là, el dia que ho escoltà, res del que haurà sortit dels seus llavis, referent als seus vots i referent a l'obligació de la seva ànima, no serà ferm: el seu marit els ha anul·lat, i Jahveh la perdonarà.

(1 Samuel 1:11) I féu un vot, i digué: Jahveh dels exèrcits, si tu certament mires l'aflicció de la teva serventa, i et recordes de mi, i no t'oblides de la teva serventa, i dónes a la teva serventa un fill mascle, llavors el dedicaré a Jahveh tots els dies de la seva vida, i la navalla no pujarà sobre el seu cap.

it-2 p. 26 § 3

Jeftè

Les persones podien dedicar-se a servir exclusivament Jehovà al santuari. Aquest era un dret que els pares podien exercir sobre els seus fills. Samuel n'és un exemple. Abans que nasqués, Anna, la seva mare, va fer un vot i el va dedicar al servei del tabernacle. Aquest vot tenia l'aprovació del seu marit Elcanà. Una vegada Samuel va ser deslletat, Anna el va entregar al santuari. A més d'entregar el seu fill, va oferir un sacrifici animal (1Sa 1:11, 22-28; 2:11). Samsó va ser un altre fill dedicat especialment per servir Déu com a nazireu (Jt 13:2-5, 11-14; compara-ho amb l'autoritat dels pares sobre les seves filles a Nm 30:3-5, 16).

Lectura de la Bíblia

(Nombres 30:1-16) I Moisès parlà als caps de les tribus referent als fills d'Israel, dient: Això és el que Jahveh ha manat: ² Quan un home fa un vot a Jahveh, o fa jurament per lligar la seva ànima amb una obligació, no trencarà la seva paraula: farà d'acord amb tot el que ha sortit de la seva boca. ³ I quan una dona fa un vot a Jahveh, i s'ha lligat amb una obligació en la casa del seu pare, en la seva joventut, ⁴ i el seu pare ha escoltat el seu vot i la seva obligació amb què ha lligat la seva ànima, i el seu pare no diu res: llavors tots els seus vots seran fermes, i serà ferma qualsevol obligació amb què haurà lligat la seva ànima. ⁵ Però si el seu pare la desaprova, el dia que l'escolta, tots els seus vots i les seves obligacions amb que ella ha lligat la seva ànima, no seran fermes, i Jahveh la perdonarà, perquè el seu pare l'ha desaprobat. ⁶ I si ella tingués marit quan va fer els

vots, o pronuncià res temeràriament amb els seus llavis, amb què ella lligà la seva pròpia l'ànima, ⁷ i el seu marit ho escoltà, i no li digué res el dia que ho escoltà, els vots d'ella seran fermes, i seran fermes les obligacions d'ella amb què ella mateixa ha lligat la seva ànima. ⁸ Però si el seu marit la desaprova, el dia que l'escolta, tots els seus vots i allò que temeràriament ha sortit dels seus llavis, amb què ella ha lligat la seva ànima, no seran fermes, i Jahveh la perdonarà. ⁹ I el vot d'una dona viuda o repudiada, tot allò amb què ha lligat la seva ànima, serà ferm. ¹⁰ I si ella va fer vot a casa del seu marit o va lligar la seva ànima amb obligació de jurament, ¹¹ i el seu marit ho escoltà i no li digué res, ni la desaprova, llavors tots els seus vots seran fermes, i ferma tota obligació amb què haurà lligat la seva ànima. ¹² Però si el seu marit els anul·là, el dia que ho escoltà, res del que haurà sortit dels seus llavis, referent als seus vots i referent a l'obligació de la seva ànima, no serà ferm: el seu marit els ha anul·lat, i Jahveh la perdonarà. ¹³ Tot vot i tot jurament, amb què s'hagi obligat a humiliar l'ànima, el seu marit el farà ferm o el seu marit l'anul·larà. ¹⁴ I si el seu marit calla sense dir-li res dia rere dia, llavors ha fet fermes tots els vots d'ella o totes les seves obligacions que hi ha sobre ella; els ha fet fermes perquè va callar el dia que ho va escoltar. ¹⁵ Però si ell els anul·la després d'haver-ho escoltat, llavors ell portarà la iniquitat d'ella. ¹⁶ Aquests són els estatuts que Jahveh va manar a Moisès entre el marit i la seva muller, entre el pare i la seva filla, quan aquesta encara és jove, a casa del seu pare.

TALLER DE PREDICACIÓ

Vídeo de la revisita

(Isaïes 55:11) així és la meva paraula que surt de la meva boca: no torna a mi buida, sinó que fa allò que desitjo, i aconsegueix allò per què l'he enviat.

17-23 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | NOMBRES 32, 33

«Expulsareu tots els habitants del país»

(Nombres 33:52) llavors expulsareu tots els habitants del país de davant vostre, i destruïreu totes les seves pintures i totes les seves imatges de fosa, i enderrocareu tots els seus llocs alts.

w10 1/8 p. 23

Ho sabies?

Què eren els «llocs alts» que es mencionen sovint a les Escripures Hebrees?

Quan els israelites eren a punt d'entrar a la Terra Promesa, Jehovà els va manar que eliminessin tots els llocs d'adoració dels cananeus que vivien allà. Els va dir: «Destruïreu totes les seves pintures i totes les seves imatges de fosa, i enderrocareu tots els seus llocs alts» (Nombres 33:52). Aquells centres d'adoració falsa possiblement es trobaven en turons a l'aire lliure o en plataformes construïdes a altres llocs, com per exemple sota els arbres o a les ciutats (1 Reis 14:23; 2 Reis 17:29; Ezequiel 6:3). Podien estar equipats amb altars, columnes o pals sagrats, imatges, altars d'encens i altres estris per a l'adoració falsa.

(Nombres 33:53) I posseïreu la terra i hi habitareu, perquè jo us he donat la terra perquè la posseïu;

(Nombres 33:55, 56) I si no expulseu els habitants del país de davant vostre, s'esdevindrà que els que deixareu seran com agullons als vostres ulls, i com espines als vostres costats, i us afligiran damunt la terra on habitareu.⁵⁶ I s'esdevindrà que jo us faré a vosaltres el que pensava fer-los a ells.

w08 15/2 p. 27 § 5, 6

Aprèn dels errors dels israelites

Avui dia, afrontem proves molt similars a les que van afrontar els israelites. La societat que ens envolta té els seus propis ídols: els diners, personalitats del món de l'entreteniment, esportistes, tendències polítiques, líders religiosos i, fins i tot, alguns membres de les seves famílies, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes coses es podria convertir en el centre de la nostra vida. Si tenim una amistat estreta amb persones que no estimen Jehovà, aquestes ens podrien portar a la ruïna espiritual.

El sexe il·lícit era una part molt important de l'adoració a Baal, i va ser el que va atraure i seduir molts israelites. Trampes semblants segueixen atrapant alguns servents de Jehovà. Per exemple, un sol clic de ratolí en la privacitat de casa seva, pot arruïnar la bona consciència d'algú incaut o curios. Que trist seria que un cristià acabés seduït per la pornografia d'internet!

it-1 p. 410 § 4

Canaan

Josué va ser savi i «no es va desviar en res de tot el que Jahveh havia manat a Moisès» pel que fa a la destrucció dels cananeus (Js 11:15). Però la nació d'Israel no va seguir la seva bona guia i no van eliminar completament els cananeus, que eren una font de contaminació per al poble. Amb el

pas del temps, la presència contínua dels cananeus va contribuir a un augment de les morts (i també dels crims, immoralitat i idolatria). De fet, aquestes morts van ser més de les que s'haurien produït si Israel els hagués exterminat, tal com se li havia manat des d'un principi (Nm 33:55, 56; Jt 2:1-3, 11-23; Sl 106:34-43). Jehovà havia advertit els israelites que serien jutjats amb imparcialitat. També els havia dit que si es relacionaven amb els cananeus, es casaven amb ells, intercanviaven la seva fe, i adoptaven les seves pràctiques religioses i degenerades, serien aniquilats i acabarien sent vomitats d'aquella terra (Ex 23:32, 33; 34:12-17; Lv 18:26-30; Dt 7:2-5, 25, 26).

Perles espirituals

(Nombres 33:54) i repartireu l'herència de la terra a la sort, segons les vostres famílies: a les més nombroses donareu molt en herència, i a les menys nombroses donareu menys en herència; cadascú tindrà la seva terra allà on li toqui; repartireu l'herència de la terra segons les tribus dels vostres pares.

It-2 p. 238 § 2

Límit

Un cop determinada la ubicació de cada tribu per sorteig, s'havia de concretar fins on arribaria el seu territori. Això es feia en proporció al segon factor: la mida de la tribu. Tal com va dir Jehovà: «Repartireu l'herència de la terra a la sort, segons les vostres famílies: a les més nombroses donareu molt en herència, i a les menys nombroses donareu menys en herència; cadascú tindrà la seva terra allà on li toqui» (Nm 33:54). La decisió de la ubicació geogràfica era ferma, però es van haver de fer alguns ajustaments pel que fa a la mida de cada herència. Per això, quan es va veure que el territori per a Judà

era massa extens, es van assignar algunes parts de la seva àrea a la tribu de Simeó (Js 19:9).

Lectura de la Bíblia

(Nombres 32:28-42) I Moisès els encomanà a Eleazar, el sacerdot, i a Josuè, fill de Nun, i als caps de les cases pairals de les tribus dels fills d'Israel. ²⁹ I Moisès els digué: Si els fills de Gad i els fills de Rubèn, tothom equipat per a la batalla, passen amb vosaltres el Jordà davant Jahveh, i la terra és sotmesa davant vostre, llavors els donareu la terra de Galaad com a possessió; ³⁰ i si ells no passen armats amb vosaltres, llavors tindran propietats entre vosaltres a la terra de Canaan. ³¹ I els fills de Gad i els fills de Rubèn van respondre dient: Així ho farem, tal com Jahveh ho ha dit als teus servents. ³² Nosaltres mateixos pasarem armats davant Jahveh dins la terra de Canaan, i la possessió de la nostra herència serà per a nosaltres en aquesta banda del Jordà. ³³ I Moisès els donà, als fills de Gad i als fills de Rubèn i a la mitja tribu de Manassès, fill de Josep, el regne de Sehon, rei dels amorreus, i el regne d'Og, rei de Basan, la terra amb les seves ciutats que hi havia en els seus termes, les ciutats al voltant de la terra. ³⁴ I els fills de Gad van construir Dibon, i Atarot, i Aroer; ³⁵ i Atrot-Xofan, i Jazer, i Jogbohà, ³⁶ i Betnimrà, i Betaran, ciutats fortificades, i pletes per a les ovelles. ³⁷ I els fills de Rubèn van construir Heixbon, i Elalé, i Quiriataim, ³⁸ i Nebó, i Baal-Meon –els van canviar els noms–, i Sibmà; i van donar noms a les ciutats que van construir. ³⁹ I els fills de Maquir, fill de Manassès, van anar a Galaad, i la

van capturar, i van desposseir els amorreus que hi havia. ⁴⁰ I Moisès va donar Galaad a Maquir, fill de Manassès, i s'hi va establir. ⁴¹ I Jaïr, fill de Manassès, va anar i va prendre les seves viles, i les va anomenar Havot-Jaïr. ⁴² I Nóbah va anar, i va prendre Quenat i les seves poblacions, i la va anomenar Nóbah, segons el seu nom.

24-30 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | NOMBRES 34-36

«Refugia't en Jehovà»

(Nombres 35:15) Aquestes sis ciutats seran de refugi als fills d'Israel, i a l'estranger, i als qui viuran enmig d'ells per tal que hi fugi qualsevol que fereixi mortalment un altre, sense voler.

w17.11 p. 9 § 4

T'estàs refugiant en Jehovà?

⁴ Amb tot, què passava si un israelita cometia un homicidi involuntari? Encara que fos un accident, era culpable de vessar sang innocent (Gèn. 9:5). Tot i això, la compassió de Jehovà li permetia fugir del venjador de la sang i anar a una de les sis ciutats de refugi on podia trobar protecció. L'homicida involuntari havia de residir en una d'aquestes ciutats fins que morís el gran sacerdot (Nom. 35:15, 28).

(Nombres 35:24) llavors la congregació jutjarà entre el qui ha ferit i el venjador de la sang, segons aquests judicis.

w17.11 p. 9 § 6

T'estàs refugiant en Jehovà?

⁶ Després que un israelita matés accidentalment algú, abans de res havia de fugir

a la ciutat de refugi i presentar «el seu cas [als] ancians» a la porta de la ciutat. Els ancians l'havien de rebre de manera hospitalària (Jos. 20:4). Més tard, l'enviaven a la ciutat on havia comès l'homicidi perquè els ancians locals el jutgessin (**Illegeix Nombres 35:24, 25**). Només després de ser declarat homicida involuntari, el fugitiu podia tornar a la ciutat de refugi.

(Nombres 35:25) I la congregació alliberarà l'homicida de la mà del venjador de la sang, i la congregació el farà tornar a la ciutat del seu refugi, on havia fugit, i hi viurà fins que morirà el gran sacerdot, el qual fou ungut amb oli sant.

w17.11 p. 11 § 13

T'estàs refugiant en Jehovà?

¹³ Quan el fugitiu era a la ciutat de refugi, es trobava sa i estalvi. Déu va dir sobre aquestes ciutats: «Us seran per a refugi» (Jos. 20:2, 3). Jehovà no exigia que se'l tornés a jutjar pel mateix cas, ni el venjador de la sang podia entrar a la ciutat i matar-lo. Així doncs, el fugitiu no havia de tenir por a partir represàlies. Dins la ciutat, estava protegit per Jehovà. Ara bé, no es tractava d'una 'presó' de refugi; allà podia treballar, ajudar els altres i servir Déu en pau. Podia tenir una vida feliç i plena.

Perles espirituals

(Nombres 35:31) I no acceptareu rescat per la vida d'un homicida, perquè ell és reu de mort: ben cert que morirà.

w91 15/2 p. 13 § 13

Un rescat per a moltes persones

¹³ Ara bé, ni Adam ni Eva es beneficien del rescat. La Llei mosaica contenia aquest principi: «No acceptareu rescat per la vida d'un homicida, perquè [...] ben cert que morirà»

(Nombres 35:31). Adam no va ser enganyat, així que el seu pecat va ser intencionat (1 Timoteu 2:14). Aquest pecat el va fer culpable de l'homicidi de tots els seus descendents, ja que a causa d'ell van heretar la seva imperfecció, i això els va condemnar a mort. Està clar que Adam mereixia morir ja que, com a home perfecte, va escollir deliberadament desobeir la llei de Déu. Aplicar els beneficis del rescat a favor d'Adam aniria en contra dels principis justos de Jehovà. En canvi, el pagament del deute pel pecat d'Adam va anul·lar la sentència de mort dels seus descendents (Romans 5:16). En un sentit legal, es va tallar de soca-rel el poder destructiu del pecat. Jesús, qui ens va rescatar, va morir per tothom carregant amb les conseqüències del pecat de tots els fills d'Adam (2 Corintis 5:21; Hebreus 2:9; 1 Pere 2:24).

Lectura de la Bíblia

(Nombres 34:1-15) I Jahveh parlà a Moïses, dient: ² Mana als fills d'Israel, i els diràs: Quan entreu a la terra de Canaan, aquesta serà la terra que us tocarà en herència, la terra de Canaan segons els seus límits. ³ I el vostre terme del sud serà des del desert de Sin, al costat d'Edom, i el vostre límit del sud us serà des de l'extrem del Mar de la Sal, vers l'est; ⁴ i aquest límit us anirà voltant des del sud fins a la pujada d'Acrabim, i passarà per Sin, i sortirà des del sud a Cadeix-Barnea, i passarà per Hassar-Adar, i passarà fins a Asmon; ⁵ i des d'Asmon el límit girarà fins al torrent d'Egipte, i acabarà al mar. ⁶ I el límit oest: el límit us serà el Mar Gran, aquest serà el vostre límit a l'oest. ⁷ I el límit del nord us serà aquest: des del Mar Gran traçareu una línia fins al mont Or; ⁸ del mont Or traçareu una línia fins a l'entrada d'Ha-

mat, i el límit anirà a sortir a Sedad; ⁹ i el límit anirà a sortir a Zifron, i arribarà fins a Hassar-Enan: aquest serà el vostre límit del nord. ¹⁰ I marcareu el vostre límit de l'est des d'Hassar-Enan fins a Xefam, ¹¹ i el límit baixarà de Xefam fins a Hariblà, a l'est d'Ain, i el límit baixarà fins a la costa del mar de Quinnèret, a l'est; ¹² i el límit baixarà al Jordà, i anirà a sortir al Mar de la Sal. Aquesta serà la vostra terra al voltant dels seus límits. ¹³ I Moïses manà als fills d'Israel, dient: Aquesta és la terra que repartireu com a herència segons la sort, que Jahveh va manar de donar a les nou tribus i a la mitja tribu de Manassès. ¹⁴ Perquè la tribu dels fills de Rubèn, segons llurs cases pairals, i la tribu dels fills de Gad, segons llurs cases pairals, ja han rebut llur herència; i la mitja tribu de Manassès, ja han rebut la seva herència. ¹⁵ Aquestes dues tribus i mitja han rebut llur herència enllà del Jordà, enfront de Jericó, a l'orient, vers el llevant.

VIDA CRISTIANA

«La disciplina és una mostra d'amor per part de Jehovà»

(Proverbis 10:7) La memòria del just és beneïda: però el nom dels malvats es podrirà.

(Jeremies 46:28) Tu no tinguis por, servent meu Jacob –declaració de Jahveh–, perquè jo sóc amb tu; perquè exterminaré totes les nacions on t'he portat, però a tu no t'exterminaré, sinó que et castigaré d'acord amb la mesura del judici, i no et tindrà per innocent.

(Proverbis 3:11, 12) Fill meu, no menys tinguis la disciplina de Jahveh,

no menyspreïs la seva correcció: ¹² perquè Jahveh corregeix el qui estima, com un pare el fill en qui es complau.

(Proverbis 10:17) El sender a la vida és del qui atén la disciplina: però el qui abandona la correcció s'esgarria.

31 DE MAIG-6 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | DEUTERONOMI 1, 2

«El judici és de Déu»

(Deuteronomi 1:16) I vaig manar als vostres jutges en aquell temps, dient: Escolteu les causes entre els vostres germans, i jutgeu rectament entre un home i el seu germà, i l'estranger que és amb ell.

w96 15/3 p. 23 § 1

Jehovà estima la justícia

Els ancians nomenats de la congregació han de jutjar els casos de pecats greus (1 Corintis 5:12, 13). Quan ho fan, han de recordar que la justícia de Déu implica mostrar misericòrdia sempre que sigui possible. Ara bé, quan algú no es penedeix, no hi ha base per mostrar misericòrdia. Però els ancians mai expulsaran algú de la congregació cegats per la set de venjança. Tot el contrari, esperaran que l'expulsió ajudi el pecador a recuperar el seny (compara-ho amb Ezequiel 18:23). Guiats per Jesús, els ancians han de ser justos i actuar com un refugi contra el vent (Isaïes 32:1, 2). Per tant, han de ser imparcials i raonables (Deuteronomi 1:16, 17).

(Deuteronomi 1:17) No mostrareu cap parcialitat en el judici, escoltareu el petit i el gran, no tindreu por de cap home, perquè el judici és de Déu. I la causa que

sigui massa difícil per a vosaltres, me la portareu, i l'escoltaré.

w02 1/8 p. 9 § 4

Sotmetem-nos lleialment a l'autoritat de Déu

⁴ Ara bé, ser jutge no implicava només conèixer la Llei. Com que eren imperfectes, els ancians havien d'estar alerta de no caure en tendències negatives, com per exemple l'egoisme, la parcialitat i l'avarícia, que podrien corrompre el seu judici. Moisès els va dir: «No mostrareu cap parcialitat en el judici, escoltareu el petit i el gran, no tindreu por de cap home, *perquè el judici és de Déu*». Sí, els jutges d'Israel jutjaven en representació de Déu. Aquest privilegi implicava una gran responsabilitat (Deuteronomi 1:16, 17).

Perles espirituals

(Deuteronomi 1:19) I vam marxar de l'Horeb, i vam travessar tot aquell gran i terrible desert que vau veure de camí vers la serralada dels amorreus, tal com Jahveh, el nostre Déu, ens havia manat, i vam arribar a Cadeix-Barnea.

(Deuteronomi 2:7) Perquè Jahveh, el teu Déu, t'ha beneït en tota l'obra de la teva mà. Ell coneix les teves anades per aquest gran desert: aquests quaranta anys Jahveh, el teu Déu, ha estat amb tu, no t'ha mancat res.

w13 15/9 p. 9 § 9

Per què podem confiar en els recordatoris de Jehovà?

⁹ Quan els israelites van començar el que seria un viatge de quaranta anys a través del «desert immens i paorós», Jehovà no els va explicar exactament com els dirigiria, protegiria i cuidaria. Amb tot, va demostrar una vegada rere l'altra que podien confiar en ell

i en les seves instruccions. Durant el dia, els guiava amb una columna de núvol i, durant la nit, amb una de foc. Així els recordava que tenien el seu suport durant aquell viatge tan difícil (Deut. 1:19; Èx. 40:36-38). A més, els va proveir del que necessitaven: «Els seus vestits no s'envelliren, i els seus peus no s'inflaren». De fet, 'mai els va arribar a mancar res' (Neh. 9:19-21).

Lectura de la Bíblia

(Deuteronomi 1:1-18) Aquestes són les paraules que Moisès parlà a tot Israel a l'altra banda del Jordà, al desert, a l'Arabà enfront de Suf, entre Paran i Tófel, i Laban, i Hasserot, i Dizahab. ² Hi ha onze jornades des de l'Horeb fins a Cadeix-Barnea, pel camí de la serralada de Seir. ³ I s'esdevingué l'any quarantè, el mes onzè, el primer dia del mes, que Moisès parlà als fills d'Israel d'acord amb tot el que Jahveh li havia manat referent a ells; ⁴ després que hagué vençut Sehon, rei dels amorreus, que habitava a Heixbon, i Og, rei de Basan, que habitava a Aixtarot, a Edreí. ⁵ A l'altra banda del Jordà, a la terra de Moab, Moisès començà a explicar aquesta llei, dient: ⁶ Jahveh, el nostre Déu, ens parlà a l'Horeb, dient: Ja heu sojornat prou de temps en aquesta muntanya; ⁷ gireu i marxeu, i entreu a la serralada dels amorreus i a tots els llocs del seu voltant, a l'Arabà, a la Serralada i a la Xefelà i al Nègueb i a la Costa del Mar; a la terra dels cananeus, i al Líban, fins al gran riu, el riu Eufrates. ⁸ Mira, he posat la terra davant de vosaltres: entreu-hi i posseïu la terra que Jahveh jurà de donar als vostres pares, a Abraham, a Isaac, i a Jacob, a ells i a al seu llinatge després d'ells. ⁹ I jo us

vaig parlar en aquell temps, dient: No sóc capaç de portar-vos tot sol. ¹⁰ Jahveh, el vostre Déu, us ha multiplicat i, heus aquí, avui sou nombrosos com les estrelles del cel. ¹¹ Que Jahveh, el Déu dels vostres pares, us faci créixer mil vegades més del que sou, i us beneeixi, tal com us ha promès. ¹² ¿Com portaré jo sol el vostre pes, i la vostra càrrega, i la vostra controvèrsia? ¹³ Elegiu-vos homes savis i assenyats i experimentats d'entre les vostres tribus, i els posaré com els vostres caps. ¹⁴ I vosaltres em vau respondre, i vau dir: És bo això que proposes de fer. ¹⁵ I vaig prendre els caps de les vostres tribus, homes assenyats i experimentats, i els vaig posar com a caps sobre vosaltres: capitans de milers, i capitans de centenars, i capitans de cinquantes, i capitans de desenes, i governants per a les vostres tribus. ¹⁶ I vaig manar als vostres jutges en aquell temps, dient: Escolteu les causes entre els vostres germans, i jutgeu rectament entre un home i el seu germà, i l'estranger que és amb ell. ¹⁷ No mostreu cap parcialitat en el judici, escoltareu el petit i el gran, no tindreu por de cap home, perquè el judici és de Déu. I la causa que sigui massa difícil per a vosaltres, me la portareu, i l'escoltaré. ¹⁸ I us vaig manar, en aquell temps, totes les coses que havíeu de fer.

VIDA CRISTIANA

Estigues preparat durant la part final dels «últims dies»

nota d'estudi de *nwtsty* a Mt 24:8

grans sofriments: La paraula grega es refereix literalment als forts dolors que

s'experimenta durant el part. Tot i que aquí s'utilitza per parlar d'angoixa, dolor i sofriment en sentit general, pot transmetre la idea que, com els dolors de part, els futurs problemes i patiments augmentaran en freqüència, intensitat i duració, poc abans de la gran tribulació que es menciona a Mt 24:21.

(Isaïes 30:15) Perquè així diu el Senyor Jahveh, el Sant d'Israel: En el recés i el repòs sereu salvats, en la quietud i en la confiança serà la vostra força. Però no heu volgut,

(Proverbis 22:3) El prudent veu el mal, i s'amaga: però els ximpls passen endavant, i són castigats.

7-13 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | DEUTERONOMI 3, 4

«Les lleis de Jehovà són sàvies i justes»

(Deuteronomi 4:6) I els guardareu i els complireu, perquè aquesta és la vostra saviesa i el vostre seny als ulls dels pobles que escoltaran tots aquests estatuts i diran: Certament aquesta gran nació és un poble savi i assenyat.

It-1 p. 821 § 6

Enteniment

Si una persona estudia i aplica els consells de la Paraula de Déu, serà més sàvia que els seus propis mestres i tindrà més enteniment que persones de més edat (Sl 119:99, 100, 130; compara-ho amb Lc 2:46, 47). És així perquè la saviesa i l'enteniment es basen en els decrets judicials i les normes pures de Déu. Per tant, si els israelites obeïen fidelment el que Jehovà els manava, les nacions veïnes els considerarien «un poble savi

i assenyat» (Dt 4:5-8; Sl 111:7, 8, 10; compara-ho amb 1Re 2:3). La persona que té enteniment reconeix que la Paraula de Déu és la màxima autoritat, s'esforça per posar la seva vida en harmonia amb aquesta i li demana a Jehovà que l'ajudi a aconseguir-ho (Sl 119:169). També deixa que el missatge de Déu penetri profundament dins seu (Mt 13:19-23), l'escriu al seu cor (Pr 3:3-6; 7:1-4) i arriba a odiar «tot camí de falsedat» (Sl 119:104). Quan el Fill de Déu va estar a la terra, va mostrar enteniment de totes aquestes maneres. Fins i tot, va acceptar morir en un pal de turment per tal que es complissin les Escripures que profetitzaven que moriria d'aquesta manera (Mt 26:51-54).

(Deuteronomi 4:6) I els guardareu i els complireu, perquè aquesta és la vostra saviesa i el vostre seny als ulls dels pobles que escoltaran tots aquests estatuts i diran: Certament aquesta gran nació és un poble savi i assenyat.

w99 1/11 p. 20 § 6, 7

Quan la generositat abunda

Impressiada pel que va veure i sentir, la reina de Saba va dir: «Feliços aquests servents teus, que estan contínuament davant teu i escolten la teva saviesa» (1 Reis 10:4-8). Tot i que els servents de Salomó estaven envoltats de riqueses, ella no els va declarar feliços per aquest motiu. Al contrari, aquells servents eren feliços perquè podien escoltar la saviesa que Déu li havia donat a Salomó. La reina de Saba és un bon exemple per als servents de Déu de l'actualitat, que gaudeixen de la saviesa del Creador i el seu Fill, Jesucrist.

També és interessant el que la reina va dir a Salomó just després: «Sigui beneït Jahveh el teu Déu» (1 Reis 10:9). És evident que va veure la mà de Jehovà en la saviesa i pros-

peritat de Salomó. Això està en consonància amb el que Jehovà havia promès a Israel temps abans. Els va manar que havien de mantenir les seves lleis i estatuts, i els va dir a través de Moisès: «Aquesta és la vostra saviesa i el vostre seny als ulls dels pobles que escoltaran tots aquests estatuts i diran: Certament aquesta gran nació és un poble savi i assenyat» (Deuteronomi 4:5-7).

(Deuteronomi 4:7, 8) Perquè, quina gran nació té Déu tan a prop d'ells com Jahveh, el nostre Déu, en tot allò que l'invocuem? ⁸ O quina gran nació té estatuts i judicis justos, com tota aquesta llei que jo poso davant vostre avui?

w07 1/8 p. 29 § 13

Ets «ric als ulls de Déu»?

¹³ Quan Jehovà beneeix el seu poble, sempre els dona el millor (Jaume 1:17). Per exemple, quan Jehovà va prometre una llar als israelites, els va regalar una terra que regalimava llet i mel. Encara que també es va descriure Egipte d'aquesta manera, la terra que Jehovà va donar als israelites era diferent en al menys un aspecte molt important. Moisès la va descriure de la següent manera: «Una terra de la qual Jahveh, el teu Déu, en té cura». En altres paraules, prosperarien perquè Jehovà els cuidaria. Mentre els israelites fossin fidels a Déu, rebrien moltes benediccions i gaudirien d'un estil de vida visiblement superior al que tenien les nacions veïnes. Sens dubte, la benedicció de Jehovà ens enriqueix (Nombres 16:13; Deuteronomi 4:5-8; 11:8-15).

Perles espirituals

(Deuteronomi 4:23) Tingueu compte de vosaltres mateixos, no sigui que oblideu el pacte de Jahveh, el vostre Déu, que ha fet amb vosaltres, i us feu una estàtua

de fosa amb forma de qualsevol cosa que Jahveh, el teu Déu, t'ha prohibit.

w04 15/9 p. 25 § 3

Punts destacats del llibre de Deuteronomi

4:15-20, 23, 24. Volia dir la prohibició de fer imatges esculpides que era incorrecte fer qualsevol tipus d'imatge amb propòsits artístics? No. Aquesta prohibició era contra fer-se imatges per adorar-les i servir-les. Les Escripures no prohibeixen fer escultures o pintar objectes amb propòsits artístics (1 Reis 7:18, 25).

Lectura de la Bíblia

(Deuteronomi 3:1-13) I ens en vam tornar, i vam pujar pel camí de Basan, i Og, rei de Basan, sortí a trobar-nos, ell i tot el seu poble, per presentar-nos batalla a Edreí. ² I Jahveh em va dir: No li tinguis por, perquè jo l'he lliurat a la teva mà, i tot el seu poble i la seva terra. I faràs amb ell com vas fer amb Sehon, rei dels amorreus, que s'estava a Heixbon. ³ I Jahveh, el nostre Déu, lliurà també a les nostres mans Og, rei de Basan, i tot el seu poble, i nosaltres el vam colpir fins que no li restà cap supervivent. ⁴ I en aquell temps vam capturar totes les seves ciutats; no hi hagué cap ciutat que no els prenguéssim: seixanta ciutats, tota la regió d'Argob, el reialme d'Og a Basan. ⁵ Totes aquestes ciutats eren fortificades amb muralles altes, portes i barres, a més de moltes ciutats sense muralles. ⁶ I les vam destruir completament, com havíem fet amb Sehon, rei d'Heixbon, exterminant a cada ciutat homes, dones i nens. ⁷ I vam prendre per a nosaltres tot el bestiar i l'espoli de les ciutats. ⁸ I en aquell temps vam prendre la terra de la

mà dels dos reis dels amorreus que eren enllà del Jordà, des del torrent d'Arnon fins a la muntanya de l'Hermon: ⁹ els sidonis anomenen Sirion a l'Hermon, i els amorreus l'anomenen Senir. ¹⁰ Totes les ciutats de la plana, i tot Galaad, i tot Basan fins a Salcà i Edrei, ciutats del reialme d'Og a Basan. ¹¹ Perquè només Og, rei de Basan, havia restat del romanent dels rafaïtes. Heus aquí, el seu llit, un llit de ferro, ¿no és a Rabà dels fills d'Ammon? La seva llargada era nou colzades i la seva amplada quatre colzades, segons el colze d'un home. ¹² I vam prendre possessió d'aquesta terra en aquell temps, des d'Arroer, que és al torrent d'Arnon, fins a la meitat de la regió muntanyosa de Galaad i les seves ciutats, ho vaig donar als rubenites i als gadites; ¹³ i la resta de Galaad, i tot Basan, el reialme d'Og, ho vaig donar a la mitja tribu de Manassès; tota la regió d'Argob, amb tot Basan, que s'anomenava la terra dels rafaïtes.

14-20 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | DEUTERONOMI 5, 6

«Ensenya als teus fills a estimar Jehovà»

(Deuteronomi 6:5) I estimaràs Jahveh, el teu Déu, amb tot el teu cor, i amb tota la teva ànima, i amb tota la teva força.

w05 15/6 p. 20 § 11

Pares, proporcioneu el necessari a la vostra família

¹¹ El relat bíblic que possiblement s'ha citat més vegades parlant d'aquest tema és Deuteronomi 6:5-7. Si us plau, obriu la vostra Bíblia i llegiu aquests versicles. Fixeu-vos

que els pares han de ser els primers en cultivar la seva pròpia espiritualitat. Això ho podeu aconseguir enfortint el vostre amor per Déu i gravant al vostre cor el que apreneu a la Bíblia. Heu de ser bons estudiants de la Paraula de Déu, llegir-la amb regularitat i meditar en el que heu llegit. D'aquesta manera, arribareu a conèixer i estimar encara més els camins, les lleis i els principis de Jehovà. Com a resultat, les veritats de la Bíblia seran al vostre cor i això us motivarà a estar contents, i sentir respecte i amor per Jehovà. Tindreu abundància de coses bones per ensenyar als vostres fills (Lluc 6:45).

(Deuteronomi 6:6) I aquestes paraules que jo et mano avui, seran en el teu cor;

w07 15/5 p. 15 § 5

Com puc ajudar els meus fills a tenir la millor educació?

Els teus somnis, ideals, valors i interessos no només es posen de manifest en el que dius, sinó també en el que fas (Romans 2:21, 22). Des de la seva infantesa, els fills aprenen observant amb atenció els seus pares. Els fills s'adonen de què és el més important per als seus pares i, sovint, aquestes coses també arribaran a ser importants per a ells. Si estimes Jehovà de veritat, el teu fills se n'adonaran. Per exemple, veuran que llegir i estudiar la Bíblia és important per a tu. S'adonaran que poses els interessos del Regne en primer lloc (Mateu 6:33). Si assisteixes a les reunions i prediques regularment, els demostraràs que servir Jehovà és el més important per a tu (Mateu 28:19, 20; Hebreus 10:24, 25).

(Deuteronomi 6:7) i les ensenyaràs diligentment als teus fills, i en parlaràs quan t'asseguis a casa teva, i quan caminis pel camí, i quan t'ajaguis, i quan et llevis.

w05 15/6 p. 21 § 14

Pares, proporcioneu el necessari a la vostra família

¹⁴ Com veiem a Deuteronomi 6:7, els pares teniu moltes ocasions per parlar de coses espirituals amb els vostres fills. Ja sigui que estigueu viatjant, fent les tasques de la llar o descansant, podeu trobar bones oportunitats d'atendre les necessitats espirituals dels vostres fills. És clar, no cal que estigueu tot el dia «sermonejant» els vostres fills amb les veritats de la Bíblia. Tot el contrari, quan estigueu en família, esforceu-vos per tenir converses edificants i espirituals. Per exemple, a la revista *Desperta't!* podeu trobar articles que parlen de diversos temes. Aquests articles us poden ajudar a preparar el terreny per tenir bones converses sobre els animals que ha creat Jehovà, les meravelles de la naturalesa, i la magnífica diversitat de costums i cultures que hi ha arreu del món. Aquestes converses poden motivar els joves a llegir més publicacions de l'esclau fidel i assenyat (Mateu 24:45-47).

Perles espirituals

I no cobejaràs la muller del teu proïsme, i no desitjaràs la casa del teu proïsme, ni el seu camp, ni el seu servent, ni la seva serventa, ni el seu bou, ni el seu ase, ni res que sigui del teu proïsme.

w19.02 p. 22 § 11

L'amor i la justícia a l'antic Israel

¹¹ **Lliçons:** Jehovà veu més enllà de les aparències i sap què hi ha en el nostre interior, o el nostre cor (1 Sam. 16:7). No es pot amagar cap pensament, sentiment ni acció als ulls de Jehovà. Ell es fixa en les coses positives de les persones, però també ens anima a identificar i controlar els mals pensaments abans que es converteixin en males accions (2 Cròn. 16:9; Mt. 5:27-30).

Lectura de la Bíblia

(Deuteronomi 5:1-21) I Moisès convocà tot Israel, i els digué: Escolta, Israel, els estatuts i els judicis que jo parlo avui a les vostres orelles, i els aprendreu, i els guardareu, per fer-los. ² Jahveh, el nostre Déu, va fer un pacte amb nosaltres a l'Horeb. ³ Jahveh no va fer aquest pacte amb els nostres pares, sinó amb nosaltres, amb tots nosaltres que estem vius en el dia d'avui aquí. ⁴ Jahveh us va parlar cara a cara, a la muntanya, d'enmig del foc ⁵ –jo era entre Jahveh i vosaltres en aquell temps, per declarar-vos la paraula de Jahveh, perquè vosaltres teníeu por davant del foc, i no vau pujar a la muntanya–, dient: ⁶ Jo sóc Jahveh, el teu Déu, que t'ha fet sortir de la terra d'Egipte, de la casa de servitud. ⁷ No tindràs altres déus davant meu. ⁸ No et faràs cap estàtua ni cap imatge del que hi ha dalt als cels, ni del que hi ha a baix a la terra, ni del que hi ha dins les aigües sota la terra, ⁹ no et prostrars davant d'elles ni les serviràs, perquè jo, Jahveh, el teu Déu, sóc un Déu gelós, que visito la iniquitat dels pares sobre els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui m'odien, ¹⁰ i faig misericòrdia a milers, als qui m'estimen i als qui guarden els meus manaments. ¹¹ No prendràs el Nom de Jahveh el teu Déu en va, perquè Jahveh no tindrà per innocent el qui usa el seu Nom en va. ¹² Guardaràs el dia de repòs per santificar-lo, tal com Jahveh el teu Déu et manà. ¹³ Sis dies treballaràs i faràs tot el teu treball, ¹⁴ però el dia setè és el dia de repòs dedicat a Jahveh el teu Déu; no faràs cap treball, ni tu ni el teu fill, ni la teva filla, ni el teu servent, ni la teva serventa, ni el teu bou, ni el

teu ase, ni cap bestiar teu, ni el teu estranger que viu dins dels teus portals, a fi que el teu servent i la teva serventa descansin com tu. ¹⁵ I recordaràs que fores un esclau a la terra d'Egipte, i que Jahveh, el teu Déu, et féu sortir d'allà amb mà forta i braç estès; per això Jahveh, el teu Déu, et mana de guardar el dia de repòs. ¹⁶ Honra el teu pare i la teva mare, tal com Jahveh, el teu Déu, t'ha manat, a fi que s'allarguin els teus dies, i a fi que et vagi bé sobre la terra que Jahveh, el teu Déu, et dóna. ¹⁷ No mataràs. ¹⁸ I no cometràs adulteri. ¹⁹ I no robaràs. ²⁰ I no donaràs fals testimoniatge contra el teu proïsme. ²¹ I no cobejaràs la muller del teu proïsme, i no desitjaràs la casa del teu proïsme, ni el seu camp, ni el seu servent, ni la seva serventa, ni el seu bou, ni el seu ase, ni res que sigui del teu proïsme.

VIDA CRISTIANA

«Demostra a la teva família que l'estimes»

(Deuteronomi 6:6, 7) I aquestes paraules que jo et mano avui, seran en el teu cor; ⁷ i les ensenyaràs diligentment als teus fills, i en parlaràs quan t'asseguis a casa teva, i quan caminis pel camí, i quan t'ajaguis, i quan et llevis.

21-27 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | DEUTERONOMI 7, 8

«No t'emparentaràs amb ells»

(Deuteronomi 7:3) I no t'emparentaràs amb ells: no donaràs la teva filla al seu fill, ni prendràs la seva filla per al teu fill,

w12-S 1/7 p. 29 § 2

Per què manava Déu que els seus adoradors només es casessin entre ells?

D'una banda, Jehovà sabia que Satanàs volia corrompre el Seu poble seduint-los perquè adoressin déus falsos. Per això, Déu els va advertir respecte als no creients: «Farà apartar el teu fill de darrere meu, i servirán d'altres déus». Per tant, hi havia molt en joc. Si la nació d'Israel adorava altres déus, perdria el favor i la protecció de Déu, i es convertiria en una presa fàcil per als seus enemics. En tal cas, com podria venir el Messies promès per mitjà d'aquesta nació? Està clar que Satanàs tenia motius per intentar que els israelites es casessin amb persones que no adoraven Jehovà.

(Deuteronomi 7:4) perquè això farà apartar el teu fill de darrere meu, i servirán d'altres déus; i la ira de Jahveh s'encendrà contra vosaltres, i et destruirà ben aviat.

w15 15/3 p. 30

Casar-te només «en el Senyor»... Et sembla realista?

De tota manera, a la Bíblia Jehovà ens mana que ens casem només en el Senyor. Per què? Perquè sap què és el millor per a nosaltres i ens vol protegir. No només vol estalviar-nos el dolor que provoquen les males decisions, sinó que vol que siguem feliços. En el temps de Nehemies, molts jueus s'estaven casant amb persones estrangeres que no adoraven Jehovà, i per això Nehemies els va haver de parlar del mal exemple de Salomó, i els va dir que, encara que aquest rei havia estat un home «estimat pel seu Déu», «les dones estrangeres el feren pecar» (Neh. 13: 23-26). Veiem clarament, doncs, que el manament de Jehovà de casar-se només en el Senyor és per al bé de tots els seus servents

(Sl. 19:7-10; Is. 48:17, 18). Els cristians ver-daders agraïm molt que Jehovà ens cuidi tant, i confiem totalment en els seus consells. I quan l'obeïm, estem reconeixent que és el nostre Governant i que té el dret de dir-nos què hem de fer i què no (Prov. 1:5).

w15 15/8 p. 26 § 12

Tria bé les teves companyies ara que s'a-costa la fi

¹² Triar bé les companyies és especialment important si ets un cristià solter i estàs pensant a casar-te. La Paraula de Déu diu: «No us uniu amb jou desigual amb els incrèduls, perquè, ¿quina participació hi ha entre la justícia i la manca de llei? Quina comunió té la llum amb la tenebra?» (2 Cor. 6:14). La Bíblia aconsella als cristians que busquen parella que es casin «en el Senyor», és a dir, que només es casin amb un servent de Déu que visqui segons els principis bíblics (1 Cor. 7:39). Si obeeixes aquest principi, pots estar ben segur que compartiràs la teva vida amb una persona que estima Jehovà i que t'ajudarà a servir-lo fidelment.

Perles espirituals

(Deuteronomi 8:3) I et va humiliar, i et va fer tenir gana, i et va alimentar amb manà, menjar que tu no coneixies, i que els teus pares no coneixien, a fi de fer-te conèixer que no sols de pa viurà l'home, sinó que l'home viurà de tota paraula que surt de la boca de Jahveh.

w04 1/2 p. 13 § 4

Jhovà ens dona el necessari per a cada dia

⁴ Les nostres oracions pel pa de cada dia també ens haurien de recordar la necessitat diària d'aliment espiritual. Tot i que Jesús estava afamat després d'un llarg dejuni, va resistir la temptació de Satanàs de conver-

tir les pedres en pa. Li va dir: «Està escrit: "L'home no ha de viure només de pa, sinó de totes les paraules que surten de la boca de Jehovà"» (Mateu 4:4). Jesús va citar les paraules del profeta Moisès, qui va dir als israelites: «[Jhovà] et va humiliar, i et va fer tenir gana, i et va alimentar amb manà, menjar que tu no coneixies, i que els teus pares no coneixien, a fi de fer-te conèixer que no sols de pa viurà l'home, sinó que l'home viurà de tota paraula que surt de la boca de Jahveh» (Deuteronomi 8:3). La manera com Jehovà va proporcionar el manà als israelites no només els va alimentar físicament, sinó que també els va ensenyar lliçons espirituals. En primer lloc, havien de recollir «cada dia la porció diària». Si n'agafaven més del que necessitaven per al dia, el romanent feia pudor i criava cucs (Èxode 16: 4, 20). Ara bé, això no passava el sisè dia, perquè n'havien d'agafar el doble per cobrir les necessitats del dissabte (Èxode 16:5, 23, 24). Per això, el manà va imprimir en les seves ments que havien de ser obedients i que la seva vida depenia, no només del pa, «sinó de totes les paraules que surten de la boca de Jehovà».

Lectura de la Bíblia

(Deuteronomi 7:1-16) Quan Jahveh, el teu Déu, et faci entrar a la terra on vas per prendre'n possessió, i hagi expulsat moltes nacions davant teu: els hittites, i els guirgaixites, i els amorreus, i els cananeus, i els perizites, i els hivites i els jebuseus, set nacions més nombroses i més fortes que tu; ² i quan Jahveh, el teu Déu, les lliuri davant teu i les vencis, les destruiràs completament: no faràs cap pacte amb ells, i no els tindràs misericòrdia. ³ I no t'emparentaràs amb ells: no donaràs la teva filla al seu fill,

ni prendràs la seva filla per al teu fill, ⁴ perquè això farà apartar el teu fill de darrere meu, i serviran d'altres déus; i la ira de Jahveh s'encendrà contra vosaltres, i et destruirà ben aviat. ⁵ Sinó que els fareu això: enderrocareu els seus altars, i esmicolareu els seus monuments, i talareu els seus arbres sagrats i cremareu al foc les seves escultures. ⁶ Perquè tu ets un poble sant per a Jahveh, el teu Déu; Jahveh, el teu Déu, t'ha escollit per ser un poble especial per a ell, d'entre tots els pobles que hi ha sobre la faç de la terra. ⁷ No és pas perquè sigueu més nombrosos que els altres pobles que Jahveh us va estimar i us va elegir, ja que vosaltres éreu el més petit de tots els pobles; ⁸ sinó perquè Jahveh us va estimar, i perquè va guardar el jurament que havia jurat als vostres pares, Jahveh us va fer sortir amb mà forta i us va redimir de la casa de servitud, de la mà del Faraó, rei d'Egipte. ⁹ Reconeix, doncs, que Jahveh, el teu Déu, ell és Déu, el Déu fidel que guarda el pacte i la misericòrdia als qui l'estimen i guarden els seus manaments, fins a mil generacions; ¹⁰ i paga davant dels seus rostres els qui l'odien, per destruir-los: no trigarà a retribuir aquell qui l'odia, li pagarà davant del seu rostre. ¹¹ Guarda, doncs, el manament, i els estatuts i els judicis, que jo et mano en aquest dia per complir-los. ¹² I s'esdevindrà, si escolteu aquests judicis, i els guardeu, i els compliu, que Jahveh, el teu Déu, guardarà amb tu el pacte i la misericòrdia que jurà als teus pares; ¹³ i t'estimarà, i et beneirà, i et multiplicarà, i beneirà el fruit del teu ventre i el fruit de la teva terra, el teu gra i el teu most i el teu oli, les cries de les te-

ves vaques i els joves del teu ramat, en la terra que va jurar als teus pares de donar-te. ¹⁴ Seràs beneït més que tots els pobles; no hi haurà en tu cap home estèril ni cap dona estèril, ni entre el teu bestiar; ¹⁵ i Jahveh allunyarà de tu tota malaltia, i no posarà damunt teu cap de les plagues dolentes d'Egipte, que tu coneixes, sinó que les posarà sobre tots els qui t'odien. ¹⁶ I consumiràs tots els pobles que Jahveh, el teu Déu, et dóna: el teu ull no en tindrà compassió; i no serviràs els seus déus, perquè això et seria un parany.

28 DE JUNY-4 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | DEUTERONOMI 9, 10

«Què demana de tu Jahveh, el teu Déu?»

(Deuteronomi 10:12) Ara, doncs, Israel, ¿què demana de tu Jahveh, el teu Déu, sinó que temis Jahveh, el teu Déu, per caminar en tots els seus camins, i estimar-lo, i servir Jahveh, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima,

w09 1/10 p. 10 § 3, 4

Què espera Jehovà de nosaltres?

Què ens motiva a obeir Déu de bona gana? Moisès va mencionar una raó al dir: «Que temis Jahveh, el teu Déu» (versicle 12). Això no es refereix a un temor malaltís de patir males conseqüències, sinó que es refereix a una preocupació sana i respectuosa pel que fa a Déu i els seus camins. Si estem plens de temor a Déu, no voldrem fer res que li desagradi.

Ara bé, quina hauria de ser la nostra motivació principal per obeir Déu? Moisès va

dir que havíem d'estimar Jehovà i servir-lo amb tot el nostre cor i tota la nostra ànima (versicle 12). Estimar Déu és més que un sentiment. Una obra de consulta explica: «Els verbs hebreus per expressar sentiments de vegades també fan referència a les accions que aquests tenen com a resultat». Aquesta mateixa publicació diu que estimar Déu significa «*actuar* per amor» a ell. En altres paraules, si estimem Déu de veritat, actuarem de la manera que li agrada (Proverbis 27:11).

(Deuteronomi 10:13) per guardar els manaments de Jahveh, i els seus estatuts, que jo et mano avui per al teu bé?

w09 1/10 p. 10 § 6

Què espera Jehovà de nosaltres?

Si obeam de bona gana, rebrem benediccions. Moisès va dir als israelites que havien d'obeir els manaments de Jehovà, i que fer-ho els beneficiaria (versicle 13). Sí, cada manament de Jehovà —tot el que ens demana— és per al nostre bé. Per què diem això? Perquè la Bíblia diu que «Déu és amor» (1 Joan 4:8). Per tant, els seus manaments són per al nostre benestar etern (Isaïes 48:17). Si fem tot el que Jehovà ens demana, ens estalviarem moltes frustracions ara i gaudirem d'un futur ple de benediccions sota la governació del seu Regne.

(Deuteronomi 10:15) Només Jahveh va tenir afecte envers els teus pares per estimar-los, i va escollir la seva descendència després d'ells, a vosaltres, d'entre tots els pobles, com avui.

c/ p. 16 § 2

És possible apropar-se a Déu?

²Fa molts anys, el patriarca Abraham va gaudir d'aquesta amistat tan estreta. De fet, Jehovà el va anomenar «el meu amic»

(Isaïes 41:8). El veia com el seu amic íntim perquè Abraham «va creure Déu», és a dir, va posar fe en Ell (Jaume 2:23). Avui dia Jehovà també mira d'apropar-se a aquells qui el serveixen amb amor (Deuteronomi 10:15). A la seva Paraula ens fa una invitació i, alhora, una promesa: «Apropeu-vos a Déu i ell s'aproparà a vosaltres» (Jaume 4:8).

Perles espirituals

(Deuteronomi 9:1-3) Escolta, Israel: Avui estàs a punt de passar el Jordà, per entrar a desposseir nacions més grans i més poderoses que tu, ciutats grans i emmurallades fins al cel, ² un poble gran i alt, els fills dels anaquites, que tu coneixes, i dels quals has sentit dir: Qui s'aguantarà dret davant dels fills d'Anac? ³ I sàpigues avui que Jahveh, el teu Déu, és qui passa al teu davant com un foc devorador. Ell els destruirà, i ell els humiliarà davant teu, i els desposseiràs i els destruiràs ben aviat, tal com Jahveh t'ha dit.

it-1 p. 133

Anaquites

Raça de persones de mida extraordinària que vivien tant a les regions muntanyoses de Canaan com a algunes regions costaneres, especialment al sud. En cert moment, Ahiman, Sesai i Talmai, tres homes prominents d'entre els anaquites, van viure a Hebron (Nm 13:22). Va ser allà on els 12 espies hebreus van veure per primera vegada els anaquites. Com a conseqüència, 10 dels espies van donar un informe esfereïdor sobre aquella experiència. Van dir que aquells homes eren descendents dels nefilim que havien viscut abans del Diluvi, i que comparats amb ells els hebreus eren com «llagostes» (Nm 13:28-33; Dt 1:28). La seva

gran estatura va servir com a referència per descriure els emites i els rafaïtes que també eren com gegants. Sembla que per la seva força existia aquesta dita: «Qui s'aguantarà dret davant dels fills d'Anac?» (Dt 2:10, 11, 20, 21; 9:1-3).

Lectura de la Bíblia

(Deuteronomi 10:1-22) En aquell temps, Jahveh em va dir: Talla't dues taules de pedra com les primeres, i puja a mi a la muntanya, i et faràs una arca de fusta; ² i jo escriuré sobre les taules les paraules que eren sobre les primeres taules que vas trencar, i les posaràs dins l'arca. ³ I vaig fer una arca de fusta d'acàcia, i vaig tallar dues taules de pedra com les primeres, i vaig pujar a la muntanya amb les dues taules a la meua mà. ⁴ I va escriure en les taules, el mateix que hi havia escrit a les primeres, les deu paraules que Jahveh us havia parlat a la muntanya des del mig del foc, el dia de l'assemblea; i Jahveh me les va donar. ⁵ I em vaig girar, i vaig baixar de la muntanya, i vaig posar les taules dins l'arca que jo havia fet; i allà són, tal com Jahveh m'havia manat. ⁶ I els fills d'Israel van marxar de Berot-Bené-Jaacan cap a Mosserà. Allà Aaron va morir, i fou sepultat allà; i el seu fill Eleazar va ministrar com a sacerdot en lloc seu. ⁷ Des d'allà van marxar cap a Gudgod, i des de Gudgod a Jotbata, terra de torrents d'aigua. ⁸ En aquell temps, Jahveh va separar la tribu de Leví per portar l'arca del pacte de Jahveh, per estar davant Jahveh per servir-lo i per beneir en el seu Nom, fins al dia d'avui. ⁹ Per això Leví no té porció o heretat amb els seus germans, Jahveh és la seva heretat, tal com

Jahveh, el teu Déu, li havia promès. ¹⁰ I jo vaig estar a la muntanya quaranta dies i quaranta nits com la primera vegada, i Jahveh em va escoltar també aquesta vegada: Jahveh no et va voler destruir. ¹¹ I Jahveh em va dir: Alça't, vés, marxa davant del poble, i entraran i posseiran la terra que vaig jurar als seus pares per donar-los. ¹² Ara, doncs, Israel, ¿què demana de tu Jahveh, el teu Déu, sinó que temis Jahveh, el teu Déu, per caminar en tots els seus camins, i estimar-lo, i servir Jahveh, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tota la teua ànima, ¹³ per guardar els manaments de Jahveh, i els seus estatuts, que jo et mano avui per al teu bé? ¹⁴ Heus aquí, de Jahveh, el teu Déu, són els cels, i els cels dels cels, la terra, i tot el que hi ha en ella. ¹⁵ Només Jahveh va tenir afecte envers els teus pares per estimar-los, i va escollir la seva descendència després d'ells, a vosaltres, d'entre tots els pobles, com avui. ¹⁶ Circumcideu, doncs, el prepuci del vostre cor, i ja no sigueu durs de bescoll: ¹⁷ perquè Jahveh, el vostre Déu, ell és el Déu dels déus i Senyor dels senyors, el Déu gran, el poderós i el terrible, que no fa accepció de persones, ni accepta suborn, ¹⁸ que fa justícia a l'orfe i a la viuda, i estima l'estranger donant-li pa i vestit. ¹⁹ Estimareu, doncs, l'estranger, perquè vau ser estrangers en la terra d'Egipte. ²⁰ Temerà Jahveh, el teu Déu; el serviràs i t'uniràs a ell, i juraràs en el seu Nom. ²¹ Ell serà la teua lloança, i ell serà el teu Déu: el qui ha fet per tu aquestes coses grans i terribles que els teus ulls han vist. ²² Els teus pares van baixar a Egipte amb setanta persones, i ara Jahveh,

el teu Déu, t'ha fet tan nombrós com les estrelles del cel.

VIDA CRISTIANA

«**Pren bones decisions pel que fa a l'alcohol**»

(Proverbis 23:20) No t'estiguis entre els qui s'embriaguen de vi, entre els golafres de carn:

(Proverbis 23:29-35) ¿Per a qui seran els ais? Per a qui els uis? Per a qui les baralles? Per a qui els gemecs? Per a qui les ferides sense motiu? Per a qui la veremellor dels ulls? ³⁰ Per als qui s'entretenen amb el vi, per als qui van a buscar el vi barrejat. ³¹ No miris el vi quan vermelleja, quan espurneja dins la copa: entra suauement, ³² però al final mossega com una serp, i queixala com una serp verinosa. ³³ Els teus ulls veuran dones estranyes, i el teu cor dirà perversitats; ³⁴ i seràs

com el qui està ajagut enmig del mar, i com el qui s'ha ajagut al capdamunt del pal major. ³⁵ I diràs: Em van copejar, però no m'han fet mal; m'han apallissat, però no me'n sento. Quan em desperti, en tornaré a demanar més.

EXEMPLES DE CONVERSA

Visita inicial

(Gènesi 1:28) I Déu els beneí, i Déu els digué: Sigueu fructífers i multipliqueu-vos, i ompliu la terra i sotmeteu-la; i domineu sobre els peixos del mar i sobre els ocells dels cels, i sobre totes les bèsties que es mouen sobre la terra.

Revisita

(Isaïes 55:11) així és la meva paraula que surt de la meva boca: no torna a mi buida, sinó que fa allò que desitjo, i aconsegueix allò que l'he enviat.

Llevat que s'indiqui el contrari, les cites de les Escripures Hebrees corresponen a *La Santa Bíblia*, Trinitarian Bible Society, i les cites de les Escripures Gregues corresponen a la *Traducció del Nou Món de les Escripures Gregues Cristianes*. Quan se citen altres versions, s'indica així: *BCI* - *Bíblia catalana. Traducció interconfessional*; *BEC* - *Bíblia Evangèlica Catalana*; *MM* - *La Bíblia*, Monjos de Montserrat; *NM* - *Traducció del Nou Món* (edició en anglès de 2013). En algunes cites bíbliques s'ha utilitzat la cursiva per emfatitzar-ne alguna expressió.